

Jurij Reja (1936-2021)

Poslovil se je Jurij Reja, ki je vrsto let veljal za stebler ljubljanskega opernega ansambla, odlikoval ga je mehek in lepo obarvan izrazit glas lirskega tenorja z lepimi višinami in odlično pevsko tehniko, so zapisali v nekrologu v ljubljanski Operi.

Pa se ga ob tej priliki spomnimo tudi gozdarji, saj je bil Jurij Reja tudi gozdarski tehnik. Jurij Reja (letnik 1936) je bil sicer starejši od nas (letniki 1942), ko smo skupaj leta 1957 začeli obiskovati srednjo gozdarsko šolo v znanem barakarskem naselju na Milčinskega 7a v Ljubljani in jo leta 1961 oz. 1962 v Postojni dokončali. Bil štipendist občine Izola in je poleg šolanja na gozdarski šoli

obiskoval pouk solo petja pri baritonistu Vekoslavu Janku in leta 1963 diplomiral na glasbenem oddelku ljubljanske pedagoške fakultete in z velikim uspehom zajadral v svet opere.

Velikokrat nam je kaj zapel; če se je slučajno pripravljalo za dijakke kaj neprijetnega, je on, ko je prišel nejevoljen profesor ali profesorica v razred, v zadnji vrsti kar zapel s svojim čudovitim glasom, npr. *O sole mio* ... pa smo bili za tisto šolsko uro rešeni. Posebej je to *užgalo* pri profesorica.

Franc PERKO



Slika: Stojijo z leve: Franc Perko, Zvonko Marovt iz Savinjske doline, Bela Car iz Prekmurja, Ivan Slatinšek iz Gornje Savinjske doline, profesor gojenja in urejanja gozdov inž. Franc Šuštar, Alojz Kranjc iz okolice Slovenskih Konjic in naš znani tenorist Jurij Reja. Čepita z leve: Rudi Šbül z mariborskega konca in Sandi Gorenc.

Fotografija je bila posneta maja 1960 v Postojni pred vhodom v park, kjer je takrat še stala stavba nekdanjega svetovno znanega Grand hotela Adelsbergerhof (odprt 1876), v kateri je bil dijaški dom dijakov gozdarskega šolskega centra v Postojni. V ozadju za dijaškim domom pa je leta 1959 zgrajena nova šolska stavba.